



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

**Confessio Doctrinae Saxoniarvm Ecclesiarvm, Scripta  
Anno Domini M. D. LI. Vt Synodo Tridentinae Exhiberetvr**

**Melanchthon, Philipp**

**Lipsiae, 1554**

**VD16 C 4808**

Qvomodo Possint Fieri Bona Opera.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-35345**

Huius cultus non possunt præstari si-  
ne luce Euangelij, & sine fide: quos aduer-  
sarj, qui uideri uolunt eximij præcones  
bonorum operum, nec intelligunt, nec fla-  
gitant, cùm omittunt doctrinam de fide,  
quæ est fiducia misericordiæ, acquiescens  
in filio Dei, quæ est præcipuum opus, &  
summus cultus Dei.

De operibus nō mandatis à Deo infra-  
dicemus. Et regula tenenda est: Frustra  
colunt me mandatis hominum. Sæpe autMatt. 15  
in Ecclesia accidit, ut maiori cura seruen-  
tur humani ritus, quam præcepta Dei:  
imò ut autoritas Pharisaicarum & iniusta-  
rum traditionū anteferatur mandatis di-  
uinis, ut multis seculis, propter iniustam  
& impiam legem de cœlibatu, præceptum  
Dei de uera castitate, horribiliter uiola-  
tum est. Considerandum est igitur discri-  
men legum, de quo rursus infra dicemus.

#### QVOMODO POSSINT FIERI

#### BONA OPERA.

Magna est infirmitas hominum: & dia-  
bolus est acerrimus hostis, qui odio Dei  
grassatur in humanum genus, ac præser-  
tim Ecclesiæ Dei conatur dissipare, quan-

D      tum

**L. Pet. 5** tum potest, ut scriptum est à Petro: Vigilate, quia aduersarius uester, tanquam leo rugiens circumdit, querens quem deuoret. Ideo quanquam externam disciplinā homines naturalibus uiribus utcunq; præstare possunt, tamen sæpe uincuntur hac communi infirmitate. Sæpe etiam diabolus non feros homines impellit in tetrascaiera: ut decepit Euam, impulit fratres Ioseph, Dauidem, & alios innumerabiles. Quæ igitur potest esse diligentia, uel circumspectio, par astutissimo hosti?

Hic teneamus dulcissimam consolatiō  
**I. Ioan. 3** nem: Apparuit filius Dei, ut destruat opera Diaboli. Custos est filius Dei Ecclesia  
**Ioan. 10** suæ, sicut inquit: Nemo rapiet oves meas ex manibus meis. Ipse protegit nos, & simul Spiritu suo sancto confirmat mentes in ueris sententijs: & ut incoat æternam uitam, ita & motus bonos, fidem, dilectionem Dei, ueram invocationem, spem, castitatem, & alias uirtutes in cordibus accedit.

Nequaquam sumus Pelagiani, sed reuenter gratias agimus Deo æterno, patri Domini nostri IESU Christi, & Filio eius

eius IESV Christo, & Spiritui sancto,  
cum pro toto beneficio restitutæ salutis  
hominum, tum uero pro hoc ipso benefi-  
cio, quod in Ecclesia habitat filius Dei, &  
eam sua dextra contra furores diabolorum  
& hominum protegit, & depellit a nobis  
diabulos, & in hac tanta infirmitate no-  
stra nos sustentat, & uerbo accedit in  
mentibus agnitionem Dei, & confirmat  
ac regit corda Spiritu suo sancto.

Hæc beneficia nobis præstari certò sci-  
mus, sicut dulcissime dictum est apud Za-  
chariam: Effundam super domum Dauid, Zach. 12  
& habitatores Ierusalem, spiritum gratiæ  
& precum. Nominat spiritum gratiæ, quia  
in hac consolatione testificatur filius Dei,  
obsignans nos Spiritu sancto, quod si-  
mus in gratia, & quod liberemur ex dolo-  
ribus inferorum. Deinde nominat spiri-  
tum precum, quia cum agnouimus re-  
missionem peccatorum, iam non fugimus  
Deum, non freminus aduersus eum, sed  
accedimus ad eum uera fide & spe, peti-  
mus & expectamus ab eo auxilium, dili-  
gimus eum, & nos ei subiçimus: ita fit in-  
coatio obedientiæ.

D 2

Eodem

Eodem modo inquit Dominus: Ego  
**Ioan. 14** rogabo Patrem, & alium paracletum da-  
bit uobis, spiritū ueritatis. Accendit Spi-  
ritus sanctus lucem ueritatis in mentibus,  
& nouos motus in cordibus, congruen-  
tes cum lege Dei. Hoc tantum donum a-  
gnoscamus, & grati retainere studeamus,  
& assiduè nos in tantis uitæ periculis in-  
uari petamus. Nec est ociosa uoluntas, ac-  
cepto Spiritu sancto.

QVOMODO PLACEAT NOVA  
OBEDIENTIA.

**Luc. 18** Phariseus apud Lucam admiratur se, et sibi placet, fascinatus hac persuasione, quod legi satisfaciat, & propter hanc qua-  
lemcunqz disciplinam Deo placeat. Tales sunt multi in genere humano, securi pro-  
pter qualemcunqz umbram disciplinæ.

Sed horum arrogantiam s<sup>e</sup>pe accusat  
uo<sup>x</sup> diuina, ut inquit Dominus **Luc. 13.**  
**1. Ioan. 1** Nisi pœnitentiam egeritis, omnes simili-  
ter peribitis. Et apud Ioan. Si dixerimus,  
quod peccatum non habeamus, menda-  
ces sumus. Ideo inanis est imaginatio, fin-  
gentium obedientiam Deo placere sua  
dignitate, & esse meritum condigni, ut lo-  
quuntur,